

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

XXVII. Quod qui vnam sororem desponsauerit, si eam non cognouerit,
potest aliam sororem sibi matrimonio copulare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

ANNO
CHRISTI
1179. dio audias, & sine canonico, appellatione cessante, decidas. Ceterum si legitime monitus iudicio tuo parere contempserit, eum & patrem suum, si fouere ipsum in sua malitia præsumperit, excommunicationis vinculo adstringas: & in tota terra ipsorum omnia diuina, præter baptisma parvulorum & poenitentias morientium, prohibeas officia celebrari.

C A P. XXVII.

Benedictus papa Gaudentio patriarchæ.

Lex diuinæ constitutionis sedem apostolicam totius posuit orbis terrarum magistratam: ut quidquid ubique locorum dubitatur, ab ea tandem ratio eiusdem requiratur. Affatus est autem nos suis literis eiusdem cathedrae sessorem, ac percontatus est quidam vir nomine Ioannes, pro connubio filiae suæ superstitis, cuius soror defuncta, cum iuueni nomine Stephano, simplicibus verbis fuit sponsata, & antequam ad nuptias peruererit, morte praeventa: utrum cum eodem iuene possit matrimonium celebrari superstitis filiae, necne. Namque testatus est, huius rei rationem haberi apud vos ambiguam, quam, Deo docente, reddimus his verbis certissimam. Protoplatus enim ille radix, & origo nostra, detracta sibi costa videns mulierem formatam, propheticō spiritu inter alia protulit: *Propter hoc dimittet homo patrem d̄o matrem, d̄o adhæredit uxori suæ, d̄o erunt duo in carne una.* Quibus verbis innuit, non aliter virum & mulierem posse fieri unam carnem, nisi carnali copula sibi cohærent. * Qui ergo nequam mixtus est extraneæ mulieri foedere nuptiali, quo pacto per nuda sponsionis verba possunt una caro fieri, nullatenus valemus intueri: propinquitas enim sanguinis verbi dicitur, non verbis efficitur. Sed nec osculum parit propinquitatem, quod facit nullam sanguinis commixtionem. Quoniam vero ita prorsus se habet res Ioannis istius, ut velet filiam illi nuptiis copulare, cui primam iam decreuerat desponsare: censura apostolica mandamus hoc absque crimini vitio posse fieri. Nam cur prohibeamus quod prohibitum nunquam sacra scriptura declarauit? Sed neque mundanæ leges, connumeratis personis quibus inter se nuptias contrahere non licet, de huiusmodi aliquid dicunt

Propinquitatē sanguinis verbis dici, nō effici.

*Quod

negotio. Ne ergo abnegetis, quod nulla abnegandum ratione monstratis.

ANNO
CHRISTI
1713.

C A P . X X V I I I .

Idem Vintoniensis, Bathoniensis, & Herefordensis episcopus.

Ex literis venerabilis fratris nostri Cantuariensis archiepiscopi apostolicæ sedis legati, ad audientiam nostri apostolatus peruenit, quod cum G. de sancto Leodegario, Mariam filiam suam absentem, cuidam iuueni R. nomine despensasset, postmodum quibusdam ipsius mulieris consanguineis procurantibus, memoratus R. cum ea præsente per verba præsentis temporis contraxit, sicut dicitur, matrimonium, fide hinc inde corporaliter præstata, quod vir mulierem sicut vxorem legitimam de cetero exhiberet, & ipsa reuerenter ei sine contradictione, sicut viro legitimo, obediret; nihilque defuit, nisi solennitas illa in facie ecclesiæ celebranda, quæ propter tempus quadragesimæ tunc non potuit effectui mancipari. Tempore vero procedente orta suspicione, quod prafatus R. ad alia desideret vota transire, ad examen fuit iam dicti archiepiscopi causa perlata; qui sub anathematis interminatione prohibuit, sicut ex literis ipsius accepimus, ne antequam de præscripto negotio plene constaret, vir ad secunda vota transiret. Sed ipse præscripta prohibitione contempta, filiam Hugonis de Polstede, Mathildem nomine, in facie ecclesiæ sibi solenniter copulauit vxorem. Postmodum vero duabus mulieribus & viro coram archiepiscopo constitutis, prafatus R. publice confessus est, se cum Maria, sicut dictum est, publice matrimonium contraxisse, & aliam, scilicet Mathildem, prava quorumdam suggestione seductum accepisse. Maria vero frequenter asseruit, quod pater eius non mouerat de voluntate eius querelam, adiiciens quod inter ipsam & prafatum R. excepta sola fide de contrahendo matrimonio, nulla obligatio intercesserat: quam, quia ipse non seruauerat, seruare minime tenebatur: & ideo, quia eam quam secundo acceperat, relinquebat. Cum autem prafatum R. tamquam proprium virum restitui postularet, & archiepiscopus vellet de primo matrimonio cognoscere, ob id maxime, quia mulieres dicebantur sese consanguinitate contingere, ac per hoc tam incestus quam adul-

32. q. 4. Non
opor.